

Mødet den 15. Februar 1912.

(For lukkede Døre).

Fraværende: Christensen, Harald Jensen, Magnus Nielsen og N. Joh. Laursen.

1. (J. Nr. 522—1911). Indstilling fra Udvalget for Belysningsvæsenet om efter afholdt Licitation at overdrage Udførelsen af **Jordudgravning og Opførelsen af Bygningsfundamenter til Elektricitetsværkets Udvidelse** til Murermester P. Sørensen for henholdsvis 11919 Kr. 4720 Kr.

Indstillingen vedtoges.

2. (J. Nr. 513—1911). Andragende fra Lærerinde Ellen M. Vigild om Nedsættelse af hendes ugentlige **Timetal** fra 36 Timer til 24 Timer.

Anbefaledes i Henhold til Skoleudvalgets Erklæring.

3. (J. Nr. 26⁵—1911). Andragende fra Fiskehandler Oscar Møller om **Æresoprejsning**.

Formanden spurgte, om de Medlemmer, der havde ønsket Sagen udsat i sidste Møde, nu havde undersøgt den nærmere.

Jakob Jensen havde nu gennemgaaet Sagens Akter samt undersøgt forskellige Forhold den vedrørende. Han skulde ikke rette nogen Bebrejdelse mod Udvalget for Andragender for dets Stilling til Sagen, da der ikke var saa lille Grund til Udvalgets Standpunkt, men vilde dog henstille

til Byraadet at anbefale Andragendet. En Del af de mod Andrageren rettede Sigtelser var der ikke ført mindste Bevis for, saa dem burde der ikke tages Hensyn til. Dertil kom, at Andrageren havde mange Børn, der alle skikkede sig vel, og en stræbsom Kone, der i de Aar, Manden ikke bidrog til Familiens Underhold, havde forsørget alle Børnene. Hvis Byraadet nægtede at anbefale Andragendet, vilde baade Hustruen og Børnene lide derunder. Da nu Andrageren ogsaa i en Del Aar havde undgaaet at komme i Konflikt med Loven, syntes Taleren, Byraadet skulde anbefale Andragendet.

F o r m a n d e n henviste til, at Byraadet plejede at tage Hensyn til, om det var lykkedes en Andrager om Æresoprejsning at genvinde sine Medborgeres Agtelse, og at det vist ikke kunde siges i dette Tilfælde.

M i k a e l J o h a n s e n udtalte, at hvis Byraadet vedtog at anbefale Andragendet, maatte han forbeholde sig næste Dag at faa et Mindretalsvotum tilført Protokollen. En mere tarvelig Person end Andrageren havde Taleren ikke kendt. Skulde dette Andragende anbefales, var dermed givet, at alle Andragender om Æresoprejsning skulde anbefales. Mulig vilde Flertallet slutte sig til Hr. Jakob Jensen i denne Sag, men Taleren vilde saa søge paa anden Maade at gøre, hvad han kunde for at forhindre, at den Mand fik Æresoprejsning.

F o r m a n d e n ansaa det for kedeligt at lade afstemme i en Sag, som det ikke var sandsynligt, at alle Medlemmerne var fuldt inde i.

M o u s t e n gjorde opmærksom paa, at det ikke var bevist, at Andrageren havde gjort sig skyldig i de Lovbrud, hvorfor han var sigtet.

Olesen skulde ikke udtale sig videre om Sagen, men kun minde om, hvad Jesus sagde til Røveren paa Korset.

Møller fandt det ligesom Formanden kedeligt at komme til at stemme i en Sag, de fleste ikke kunde kende synderligt til. Efter Hr. Mikael Johansens og Hr. Niels Jensens Udtalelser var Andrageren vist næppe værdig til Æresoprejsning, og efter Hr. Jakob Jensens Udtalelser syntes det jo ogsaa, at denne nærmest skulde gives for Familiens Skyld. Under de Omstændigheder vilde Taleren henstille til Hr. Jakob Jensen at tage sit Forslag tilbage, navnlig da hele Udvalget mente, at Andragendet ikke burde anbefales.

Andragendet kunde ikke anbefales.

5. (J. Nr. 12²³—1911). Indstilling om Tildeling af forskellige **Alderdomsunderstøttelser**.

Indstillingen vedtoges.

6. (J. Nr. 524—1911). Andragende fra Timelærer J. Jacobsen om **Afsked** fra 23. ds.

Anbefaledes.

Udenfor Dagsordenen ønskede

7. S a m u e l s e n at høre, om Byraadet vilde indlade sig paa at levere Gas til Viby, idet Belysningsudvalget ikke ønskede at indlade sig paa Forhandling, hvis Byraadet skulde være af den Mening, at man ikke skulde sælge Gas til denne Kommune. Ved en tidligere Forhandling havde Udvalget forlangt 12 Øre, hvilken Pris de imidlertid ikke vilde give. Nu havde de altsaa ønsket ny Forhandling om Prisen, og Udvalget mente, at kunde man faa 11 Øre, vilde det være en god Forretning. Der skulde lægges en Ledning til ca. 10000 Kr. til Grænsen, hvor Gassen skulde leveres.

M i k a e l J o h a n s e n fraraadede at give de

omliggende Kommuner Del i Byens Goder. Man vilde derved kun fremme Udflytningen.

M o u s t e n syntes, man skulde se, om man kunde tjene nogle Penge, naar det lod sig gøre. Viby kunde let skaffe sig Gas.

S a m u e l s e n oplyste, at Udvalget havde til Hensigt at lade Prisen rette sig efter Kulpriserne.

M ø l l e r syntes, det var en Fordel at komme til at levere Gas til Viby, naar man kunde faa en ordentlig Pris, idet Værket let kunde overkomme Leverancen.

M i k a e l J o h a n s e n troede, det vilde blive langt dyrere for Viby selv at anlæge et Gasværk. Skulde man imidlertid vedtage at sælge, maatte Aftagerne i hvert Fald binde sig for 30—40 Aar.

M ø l l e r fandt det vel meget forlangt, at de skulde binde sig for 30—40 Aar, da Ordningen kun vil koste Værket de 10000 Kr. til Ledningen.

S i m o n s e n troede ikke, der vilde blive noget at tjene, naar de ikke vilde give 12 Øre. Billigere kunde Viby næppe skaffe sig Gas ved eget Værk.

J u l . A n d e r s e n kunde ønske Oplysninger om, hvilken Minimumspris Udvalget kunde tænke sig, og hvor stor Leverancen vilde blive. Naar der kunde skaffes en ordentlig Avance, skulde han ikke have noget imod, at Værket paatog sig Leverancen.

C l e m e n s e n syntes, Udvalget skulde forhandle videre med Viby. Kunde der tjenes noget, var det rigtigt at paatage sig Leverancen, navnlig naar denne kunne sikres for et Aaremaal. Kongsvangkvarteret vilde udvikle sig mere og mere, enten Byen leverede Gas til det eller ej.

J . C . P e t e r s e n bemærkede, at naar man ønskede, de Folk derude skulde købe deres Varer

i Byen, skulde man ogsaa sælge til dem, naar man kunde tjene derved.

S a m u e l s e n fastslog som Resultat af Forespørgselen, at Udvalget skulde forhandle videre. Udvalget havde tænkt sig, at der skulde tjenes 3—4000 Kr. aarlig plus Amortisation og Forrentning af Ledningen.

M i k a e l J o h a n s e n gjorde opmærksom paa, at det ikke var Viby Kommune, men kun Kongsvangkvarteret, der ønskede Forhandling. Han vilde under ingen Omstændigheder stemme for Leverancen.

M ø l l e r mente nok, at det i Viby nedsatte Udvalg kunde betragtes som Repræsentation for Kommunen, idet en Del af Udvalget var valgt af Sogneraadet og en Del af Befolkningen ved et Møde.

